

NEHEMIAS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

KAPITEL 1

Nehemias's, Hakaljas Søns, Beretning. I Kislev Måned i det tyvende År, medens jeg var i Borgen i Susan,

² kom Hanani, en af mine Brødre, sammen med nogle Mænd fra Juda. Og da jeg udsurgte dem om Jøderne, den Rest, der var undsluppet fra Fangenskabet, og om Jerusalem,

³ sagde de til mig: De tiloversblevne, de, som er tilbage fra Fangenskabet der i Landet, lever i stor Nød og Forsmædelse, og Jerusalems Mur er nedrevet og Portene opbrændt.

⁴ Da jeg hørte denne Tidende, satte jeg mig hen og græd og sørgede i flere Dage, og jeg fastede og bad for Himmels Guds Åsyn,

⁵ idet jeg sagde: Ak, HERRE, Himmels Gud, du store, frygtelige Gud, som tager Vare på Pagten og Miskundheden mod dem, der elsker dig og holder dine Bud!

⁶ Lad dog dit Øre være lydhørt og dit Øje åbent, så du hører din Tjeners Bøn, som jeg nu beder for dit Åsyn både Nat og Dag for dine Tjenere tsraeliterne, idet jeg bekender deres Synder, som vi også jeg og min Faders Hus har begået imod dig.

⁷ Såre ilde har vi handlet imod dig, og vi har ikke holdt de Bud, Anordninger og Lovbud, du pålagde din Tjener Moses.

⁸ Kom det Ord i Hu, som du pålagde din Tjener Moses: Dersom I er troløse, vil jeg adsplitte eder blandt Folkene;

⁹ men hvis I omvender eder til mig og holder mine Bud og handler efter dem, så vil jeg, om eders fordrevne end er ved Himmels Ende, dog samle dem derfra og bringe dem til det Sted, jeg udvalgte til Bolig for mit Navn.

¹⁰ De er jo dine Tjenere og dit Folk, som du udløste ved din store Kraft og din stærke Hånd.

¹¹ Ak, Herre, lad dit Øre være lydhørt for din Tjeners og dine Tjeneres Bøn, vi, som gerne vil frygte dit Navn, og lad det i Dag lykkes for din Tjener og lad ham finde Nåde for denne Mands Åsyn! Jeg var nemlig Mundskænk hos Kongen.

KAPITEL 2

I Nisan Måned i Kong Artaxerxes's tyvende Regeringsår, da jeg skulde sørge for Vin, har jeg engang Vinen frem og rakte Kongen den. Jeg havde ikke før set modfalden ud, når jeg stod for hans Ansigt.

² Og Kongen sagde til mig: Hvorfor ser du så modfalden ud? Du er jo ikke syg; det kan ikke være andet, end at du har en Hjertesorg! Da blev jeg såre bange,

- ³ og jeg sagde til Kongen: "Kongen leve evindeligt! Hvor kan jeg andet end se modfalden ud, når den By, hvor mine Fædres Grave er, ligger øde, og dens Porte er fortæret af Ilden?"
- ⁴ Kongen spurgte mig da: "Hvad er det, du ønsker? Så bad jeg til Himmels Gud,"
- ⁵ og jeg sagde til Kongen: "Hvis Kongen synes, og hvis din Tjener er dig til Behag, beder jeg om, at du vil lade mig rejse til Juda, til den By, hvor mine Fædres Grave er, og lade mig bygge den op igen!"
- ⁶ Da sagde Kongen til mig, medens Dronningen sad ved hans Side: "Hvor længe vil den Rejse vare, og hvornår kan du vende tilbage? Og da Kongen således fandt for godt at lade mig rejse, opgav jeg ham en Tid.
- ⁷ Og jeg sagde til Kongen: Hvis Kongen synes, så lad mig få Breve med til Statholderne hinsides Floden, så de lader mig drage videre, til jeg når Juda,
- ⁸ og et Brev til Asaf, Opsynsmanden over den kongelige Skov, at han skal give mig Træ til Bjælkeværket i Tempelborgens Porte og til Byens Mur og det Hus, jeg tager ind i! Det gav Kongen mig, eftersom min Guds gode Hånd var over mig.
- ⁹ Da jeg kom til Statholderne hinsides Floden, gav jeg dem Kongens Breve; desuden havde Kongen givet mig Hærførere og Ryttere med på Rejsen.
- ¹⁰ Men da Horon'ten Sanballat og den ammonitiske Træl Tobija hørte det, ærgrede de sig højilgen over, at der var kommet en Mand for at arbejde på Israeliternes Bedste.
- ¹¹ Så kom jeg til Jerusalem, og da jeg havde været der i tre Dage,
- ¹² brød jeg op ved Nattetide sammen med nogle få Mænd uden at have sagt noget Menneske, hvad min Gud havde skudt mig i Sinde at gøre for Jerusalem; og der var intet andet Dyr med end det, jeg red på.
- ¹³ Jeg red så om Natten ud gennem Dalporten i Retning af Dragekilden og hen til Møgporten, idet jeg undersøgte Jerusalems Mure, der var nedrevet, og Portene, der var fortæret af Ilden;
- ¹⁴ derpå red jeg videre til Kildeporten og Kongedammen, men der var ikke Plads nok til, at mit Ridedyr kunde komme frem med mig.
- ¹⁵ Så red jeg om Natten op igennem Dalen og undersøgte Muren, forandrede Retning og red så ind igennem Dalporten, hvorpå jeg vendte hjem.
- ¹⁶ Forstanderne vidste ikke, hvor jeg var gået hen, eller hvad jeg foretog mig; og hverken Jøderne, Præsterne, Stormændene, Forstanderne eller de andre, der skulde have med Arbejdet at gøre, havde jeg endnu sagt noget.
- ¹⁷ Men nu sagde jeg til dem: I ser den Ulykke, vi er i, hvorledes Jerusalem er ødelagt og Portene opbrændt; kom derfor lad os opbygge Jerusalems Mur, så vi ikke mere skal være til Spot!
- ¹⁸ Og da jeg fortalte dem, hvorledes min Guds gode Hånd havde været over mig, og om de Ord, Kongen havde talt til mig, sagde de: Lad os gøre os rede og bygge! Og de tog sig sammen til det gode Værk.
- ¹⁹ Da Horoniten Sanballat, den ammonitiske Træl Tobija og Araberen Gesjem hørte det, spottede de os og sagde hånligt til os: Hvad er det, I der har for? Sætter I eder op mod Kongen?
- ²⁰ Men jeg gav dem til Svar: "Himmels Gud vil lade det lykkes for os, og vi, hans Tjenere, vil gøre os rede og bygge; men I har ingen Del eller Ret eller Ihukommelse i Jerusalem!"

Ypperstepræsten Eljasjib og hans Brødre Præsterne tog fat på at bygge Fåreporten; de forsynede den med Bjælkeværk og indsatte Portfløjene; derefter byggede de videre hen til Meatårnet og helligede det og igen videre hen til Hanan'eltårnet.

² Ved Siden af ham byggede Mændene fra Jeriko, ved Siden af dem Zakkur, Imris Søn.

³ Fiskeporten byggede Sena'as Efterkommere; de forsynede den med Bjælkeværk og indsatte Portfløje, Kramper og Portslåer.

⁴ Ved Siden af dem arbejdede Meremot, en Søn af Hakkoz's Søn Uruja, med at istandsætte Muren. Ved Siden af ham arbejdede Mesjullam, en Søn af Berekja, en Søn af Mesjezab'el, ved Siden af ham Zadok, Ba'anas Søn.

⁵ Ved Siden af ham arbejdede Folkene fra Tekoa, men de store iblandt dem bøjede ikke deres Nakke under deres Herres Arbejde.

⁶ Jesjanaporten istandsatte Jojada, Paseas Søn, og Mesjullam, Besodejas Søn; de forsynede den med Bjælkeværk og indsatte Portfløje, Kramper og Portslåer.

⁷ Ved Siden af dem arbejdede Gibeoniten Melatja og Meronotiten Jadon sammen med Mændene fra Gibeon og Mizpa, der stod under Statholderen hinsides Floden.

⁸ Ved Siden af ham arbejdede Uzziel, en Søn af Harhaja, en af Guldsmedene.

⁹ Ved Siden af dem arbejdede Øversten over den ene Halvdel af Jerusalems Område, Refaja, Hurs Søn.

¹⁰ Ved Siden af ham arbejdede Jedaja, Harumafs Søn, ud for sit eget Hus. Ved Siden af ham arbejdede Hattusj, Hasjabnejas Søn.

¹¹ En anden Strækning istandsatte Malkija, Harims Søn, og Hassjub, Pahat-Moabs Søn, hen til Ovtårnet.

¹² Ved Siden af ham arbejdede Øversten over den anden Halvdel af Jerusalems Område, Sjallum, Hallohesj's Søn, sammen med sine Døtre.

¹³ Dalporten istandsatte Hanun og Folkene fra Zanoa; de byggede den og indsatte Portfløje, Kramper og Portslåer, og desuden 1000 Alen af Muren hen til Møgporten.

¹⁴ Møgporten istandsatte Øversten over Bet-Kerems Område, Malkija, Rekabs Søn; han byggede den og indsatte Portfløje, Kramper og Portslåer.

¹⁵ Kildeporten istandsatte Øversten over Mizpas Område, Sjallun, Kol-Hozes Søn; han byggede den, forsynede den med Tag og indsatte Portfløje, Kramper og Portslåer; han byggede også Muren ved Dammen, fra hvilken Vandledningen fører til Kongens Have, og hen til Trinene, der fører ned fra Davidsbyen.

¹⁶ Efter ham arbejdede Øversten over den ene Halvdel af Bet-Zurs Område, Nehemja, Azbuks Søn, hen til Pladsen ud for Davids Grave, til den udgravede Dam og til Kærnetroppernes Hus.

¹⁷ Efter ham arbejdede Leviterne, ført af Rehum, Banis Søn. Ved Siden af ham arbejdede Øversten over den ene Halvdel af Ke'ilas Område, Hasjabja.

¹⁸ Efter ham arbejdede deres Bysbørn, ført af Binnuj, Henadads Søn, Øversten over den anden Halvdel af Ke'ilas Område.

¹⁹ Ved Siden af ham istandsatte Øversten over Mizpa, Ezer, Jesuas Søn, en anden Strækning lige ud for Opgangen til Tøjhuset i Hro'en'

²⁰ Efter ham istandsatte Baruk, Zabbajs Søn, op ad Bjerget en Strækning fra Krogen til Indgangen til Ypperstepræsten El-jasjibs Hus.

²¹ Efter ham istandsatte Meremot, en Søn af Hakkoz's Søn Urija, en Strækning fra Indgangen til Eljasjibs Hus til Gavlen.

²² Efter ham arbejdede Præsterne, Mændene fra Omegnen.

- ²³ Efter dem arbejdede Benjamin og Hassjub ud for deres Huse. Efter ham arbejdede Azarja, en Søn af Ma'aseja, en Søn af Ananja, ved Siden af sit Hus.
- ²⁴ Efter ham istandsatte Binnuj, Henadads Søn, en Strækning fra Azarjas Hus til Krogen og til Hjørnet.
- ²⁵ Efter ham arbejdede Palal, Uzajs Søn, lige ud for Krogen og det Tårn, der springer frem fra det øvre kongelige Hus ved Fængselsgården. Efter ham arbejdede Pedaja, Par'osj's Søn,
- ²⁶ til Stedet ud for Vandporten mod Øst og det fremspringende Tårn.
- ²⁷ Efter ham istandsatte Folkene fra Tekoa en Strækning fra Stedet ud for det store, fremspringende Tårn til Ofels Mur. (På Ofel boede Tempeltrællene).
- ²⁸ Over for Hesteporten arbejdede Præsterne, hver lige ud for sit Hus.
- ²⁹ Efter dem arbejdede Zadok, Immers Søn, ud for sit Hus. Efter ham arbejdede Østportens Vogter Sjemaja, Sjekanjas Søn.
- ³⁰ Efter ham istandsatte Hananja, Sjelemjas Søn, og Hanun, Zalafs sjette Søn, en Strækning. Efter ham arbejdede Mesjullam, Berekjas Søn, ud for sit Kammer.
- ³¹ Efter ham arbejdede Malkija, en af Guldsmene, hen til Tempeltrællenes Hus. Og Kræmmeme istandsatte Stykket ud for Mifkadporten og hen til Tagbygningen ved Hjørnet.
- ³² Og mellem Tagbygningen ved Hjørnet og Fåreporten arbejdede Guldsmene og Kræmmerne.

KAPITEL 4

Men da Sanballat hørte, at vi byggede på Muren, blev han vred og harmfuld; og han spottede Jøderne

- ² og sagde i Påhør af sine Brødre og Samarias Krigsfolk: "Hvad er det, disse usle Jøder har for? Vilo de overlade Gud det? Vil de ofre? Kan de gøre det færdigt endnu i Dag? Kan de kalde Stenene i disse Grusdynger til Live, når de er forbrændt?"
- ³ Og Ammoniten Tobija, der stod ved siden af ham, sagde: "Lad dem bygge, så meget de vil; en Ræv kan rive deres Stenmur ned, blot den springer derop!"
- ⁴ Hør, vor Gud, hvorledes vi er blevet hånet! Lad deres Spot falde tilbage på deres eget Hoved, og lad dem blive hånet som Fanger i et Fremmed Land!
- ⁵ Skjul ikke deres Brøde og lad ikke deres Synd blive udslettet for dit Åsyn, thi med deres Ord krænkede de dem, der byggede!
- ⁶ Men vi byggede på Muren, og hele Muren blev bygget færdig i halv Højde, og Folket arbejdede med god Vilje.
- ⁷ Da nu Sanballat og Tobija og Araberne, Ammoniterne og Asdoditerne borte, at det skred fremad med Istandsættelsen af Jerusalems Mure, og at Hullerne i Muren begyndte at lukkes, blev de meget vrede,
- ⁸ og de sammensvor sig alle om at drage hen og angribe Jerusalem og fremkalde Forvirring der.
- ⁹ Da bad vi til vor Gud og satte Vagt både Dag og Naf for at værne os imod dem.
- ¹⁰ Men Jøderne sagde: Lastdragernes Kræfter svigter, og Grusdyngerne er for store; vi kan ikke bygge på Muren!
- ¹¹ Og vore Fjender sagde: De må ikke mærke noget, før vi står midt iblandt dem og hugger dem ned og således får Arbejdet til at gå i Stå!
- ¹² Da nu de Jøder, der boede dem nærmest, Gang på Gang kom og lod os vide, at de

rykkede op imod os fra alle Steder, hvor de boede,

¹³ og da Folkene kun turde stille sig op på Steder, der lå lavere end Pladsen bag Muren, i Kælderrum, så opstillede jeg Folket Slægt for Slægt, væbnet med Sværd, Spyd og Buer;

¹⁴ og da jeg så det, trådte jeg frem og sagde til Stormændene og Forstanderne og det øvrige Folk: Frygt ikke for dem! Kom den store, frygtelige Gud i Hu og kæmp for eders Brødre, Sønner og Døtre, eders Hustruer og Huse!

¹⁵ Men da vore Fjender hørte, at vi havde fået det at vide, og at Gud gjorde deres Råd til intet, vendte vi alle tilbage til Muren, hver til sit Arbejde.

¹⁶ Men fra den Tid af arbejdede kun den ene Halvdel af mine Folk, medens den anden Halvdel stod væbnet med Spyd, Skjolde, Buer og Brynjer; og Øversterne stod bag ved alle de Jøder,

¹⁷ der byggede på Muren. Også Lastdragerne var væbnet; med den ene Hånd arbejdede de, og med den anden holdt de Spydet;

¹⁸ og de, der byggede, havde under Arbejdet hver sit Sværd bundet til Lænden.

¹⁹ og jeg sagde til de store og Forstanderne og det øvrige Folk: "Arbejdet er stort og omfattende, og vi er spredt på Muren langt fra hverandre;

²⁰ hvor I nu hører Hornet gjalde, skal I samles om os; vor Gud vil stride for os!

²¹ Således udførte vi Arbejdet, idet Halvdelen af os holdt Spydene rede fra Morgengry til Stjernernes Opgang.

²² Samtidig sagde jeg også til Folket: Enhver skal sammen med sin Dreng overnatte i Jerusalem, for at vi kan have dem til Vagt om Natten og til Arbejde om Dagen!"

²³ Og hverken jeg eller mine Brødre eller mine Folk eller Vagten, der fulgte mig, afførte os vore Klæder, og enhver, der blev sendt efter Vand, havde Spydet med.

KAPITEL 5

Der lød nu højrøstede Klager fra Folket og deres Kvinder mod deres Brødre, Jøderne.

² Nogle sagde: "Vore Sønner og Døtre må vi give i Pant for at få Horn til Livets Ophold!"

³ Andre sagde: "Vore Marker, Vingårde og Huse må vi give i Pant for at få Korn under Hungersnøden!"

⁴ Atter andre sagde: "Vi har måttet låne på vore Marker og Vingårde for at kunne udrede de kongelige Skatter!"

⁵ Og vore Legemer er dog lige så gode som vore Brødres og vore Sønner lige så gode som deres; men vi er nødt til at give vore Sønner og Døtre hen til at blive Trælle, ja, nogle af vore Døtre er det allerede, og det stod ikke i vor Magt at hindre det, effersom vore Marker og Vingårde tilhører andre!"

⁶ Da jeg hørte deres Klager og disse deres Ord, blussede Vreden heftigt op i mig;

⁷ og efter at have tænkt over Sagen gik jeg i Rette med de store og Forstanderne og sagde til dem: I driver jo Åger over for eders Næste! Så kaldte jeg en stor Folkeforsamling sammen imod dem

⁸ og sagde til dem: Så vidt vi var i Stand dertil, har vi frikøbt vore jødiske Brødre, der måtte sælge sig til Hedningerne; og I sælger eders Brødre, så de må sælge sig til os! Da tav de og fandt intet at svare.

⁹ Men jeg fortsatte: Det er ikke ret af eder at handle således! Skulde I ikke vandre i Frygt for vor Gud af Hensyn til Hedningerne, vore Fjenders Spot?

¹⁰ Også jeg og mine Brødre og mine Folk har lånt dem Penge og Korn; men lad os nu

eftergive dem, hvad de skylder!

11 Giv dem straks dere Marker, Vingårde, Oliventræer og Huse tilbage og eftergiv dem Pengene, Kornet, Moslen og Olien, som I har lånt dem!

12 Da svarede de: Ja, vi vil give det tilbage og ikke afkræve dem noget; som du siger, vil vi gøre! Jeg lod da Præsterne kalde og lod dem sværge på, at de vilde handle således.

13 Og jeg rystede min Brystfold og sagde: Enhver, der ikke holder dette Ord, vil Gud således ryste ud af hans Hus og Ejendom; ja, således skal han blive udrystet og tømt! Da sagde hele Forsamlingen: Amen! Og de lovpriste HERREN; og Folket handlede efter sit Løfte.

14 Desuden skal det nævnes, at fra den Dag Kong Artaxerxes bød mig være deres Statholder i Judas Land, fra Kong Artaxerxes's tyvende til hans to og tredivte Regeriogsår, hele tolv År, spiste hverken jeg eller mine Brødre det Brød, der tilkom Statholderen,

15 medens mine Forgængere, de tidligere Statholdere, lagde Tynge på Folket og for Brød og Vin daglig afkrævede dem fyrretyve Sekel Sølv, ligesom også deres Tjenere optrådte som Folkets Herrer. Det undlod jeg at gøre af Frygt for Gud.

16 Og desuden tog jeg selv fat ved Arbejdet på denne Mur, skønt vi ingen Mark havde købt, og alle mine Folk var samlet der ved Arbejdet.

17 Og Jøderne, både Forstanderne, 150 Mand, og de, der kom til os fra de omboende Hedningefolk, spiste ved mit Bord;

18 og hvad der daglig lavedes til, et Stykke Hornkvæg, seks udsøgte Får og Fjerkræ, afholdt jeg Udgifterne til; dertil kom hver tiende Dag en Masse Vin af alle Sorter. Men alligevel krævede jeg ikke det Brød, der tilkom Statholderen, fordi Arbejdet tyngede hårdt på Folket.

19 Kom i Hu alt, hvad jeg har gjort for dette Folk, og regn mig det til gode, min Gud!

KAPITEL 6

Da det nu kom Sanballat, Araberen Gesjem og vore andre Fjender for Øre, at jeg havde bygget Muren, og at der ikke var flere Huller i den - dog havde jeg på den Tid ikke sat Fløje i Portene -

2 sendte Sanballat og Gesjem Bud og opfordrede mig til en Sammenkomst i Kefirim i Onodalen. Men de havde ondt i Sinde imod mig.

3 Derfor sendte jeg Bud til dem og lod sige: "Jeg har et stort Arbejde for og kan derfor ikke komme derved; hvorfor skulde Arbejdet standse? Og det vilde ske, hvis jeg lod det ligge for at komme ned til eder.

4 Fire Gange sendte de mig samme Bud, og hver Gang gav jeg dem samme Svar.

5 Da sendte Sanballat for femte Gang sin Tjener til mig med samme Bud, og han havde et åbent Brev med,

6 i hvilket der stod: Det hedder sig blandt Folkene, og Gasjmut bekræfter det, at du og Jøderne pønser på Oprør; derfor er det, du bygger Muren, og at du vil være deres Konge.

7 Og du skal endog have fået Profeter til i Jerusalem at udråbe dig til Konge i Juda. Dette Rygte vil nu komme Kongen for Øre; kom derfor og lad os tales ved!

8 Men jeg sendte ham det Bud: Slige Ting, som du omtaler, er slet ikke sket; det er dit eget Påfund!

9 Thi de havde alle til Hensigt at indjage os Skræk, idet de tænkte, at vi skulde lade Hænderne synke, så Arbejdet ikke blev til noget. Men styrk du nu mine Hænder!

- ¹⁰ Og da jeg gik ind i Sjemajas, Mehetab'els Søn Delajas Søns, Hus, som ved den Tid måtte holde sig inde, sagde han: Lad os tales ved i Guds Hus, i Helligdommens Indre, og stænge Dørene, thi der kommer nogle Folk, som vil dræbe dig; de kommer i Nat for at dræbe dig!"
- ¹¹ Men jeg svarede: Skulde en Mand som jeg flygte? Og hvorledes skulde en Mand som jeg kunne betræde Helligdommen og blive i Live? Jeg går ikke derind!
- ¹² Thi jeg skønnede, at det ikke var Gud, som havde sendt ham, men at han var kommet med det Udsagn om mig, fordi Tobija og Sanballat havde lejet ham dertil,
- ¹³ for at jeg skulde blive bange og forsynde mig ved slig Adfærd og de få Anledning til ilde Omtale, så de kunde bagvaske mig.
- ¹⁴ Kom Tobija og Sanballat i Hu, min Gud, efter deres Gerninger, ligeledes Profetinden Noadja og de andre Profeter, der vilde gøre mig bange!
- ¹⁵ Således blev Muren færdig den fem og tyvende Dag i Elul Måned efter to og halvtredsindstyve Dages Forløb.
- ¹⁶ Og da alle'vore Fjender hørte det, blev alle Hedningerne rundt om os bange og såre nedslåede, idet de skønnede, at dette Værk var udført med vor Guds Hjælp.
- ¹⁷ Men der gik også i de Dage en Mængde Breve frem og tilbage mellem Tobija og de store i Juda;
- ¹⁸ thi mange i Juda stod i Edsforbund med ham, da han var Svigersøn af Sjekanja, Aras Søn, og hans Søn Johanan var gift med en Datter af Mesjullam, Berekjas Søn.
- ¹⁹ Også plejede de både at tale godt om ham til mig og at forebringe ham mine Ord; Tobija sendte også Breve for at gøre mig bange.

KAPITEL 7

Da Muren var bygget, lod jeg Portfløjene indsætte, og Dørvogterne, Sangerne og Leviterne blev ansat.

- ² Overbefalingen over Jerusalem gav jeg min Broder Hanani og Borgøverstens Hananja; thi han var en pålidelig Mand og frygtede Gud som få;
- ³ og jeg sagde til dem: "Jerusalems Porte må ikke åbnes, før Solen står højt på Himmelen; og medens den endnu står der, skal man lukke og stænge Portene og sætte Jerusalems Indbyggere på Vagt, hver på sin Post, hver ud for sit Hus!"
- ⁴ Men Byen var udstrakt og stor og dens Indbyggere få, og Husene var endnu ikke opbygget.
- ⁵ Da skød min Gud mig i Sinde at samle de store, Forstanderne og Folket for at indføre dem i Slægtsfortegnelser. Og da fandt jeg Slægtebogen over dem, der først var draget op, og i den fandt jeg skrevet:
- ⁶ Følgende er de Folk fra vor Landsdel, der drog op fra Land flygtigheden og Fangenskabet. Kong Nebukadnezar af Babel havde ført dem bort, men nu vendte de tilbage til Jerusalem og Juda, hver til sin By;
- ⁷ de kom sammen med Zerubbabel, Jesua, Nehemja, Azarja, Ra'amja, Nahamani, Mordokaj, Bilsjan, Misperet, Bigvaj, Nehum og Ba'ana. Tallet på Mændene i Israels Folk var:
- ⁸ Par'osj's Efterkommere 2172,
- ⁹ Sjefatjas Efterkommere 372,
- ¹⁰ Aras Efterkommere 652,

- 11 Pahat-Moabs Efterkommere, Je suas og Joabs Efterkommere, 2818,
- 12 Elams Efterkommere 1254,
- 13 Zattus Efterkommere 845,
- 14 Zakkajs Efterkommere 760,
- 15 Binnujs Efterkommere 648,
- 16 Bebajs Efterkommere 628,
- 17 Azgads Efterkommere 2322,
- 18 Adonikams Efterkommere 667,
- 19 Bigvajs Efterkommere 2067,
- 20 Adins Efterkommere 655,
- 21 Aters Efterkommere gennem Hizkija 98,
- 22 Hasjums Efterkommere 328,
- 23 Bezajs Efterkommere 324,
- 24 Harifs Efterkommere 112,
- 25 Gibeons Efterkommere 95,
- 26 Mændene fra Betlehem og Netofa 188,
- 27 Mændene fra Anatot 128,
- 28 Mændene fra Bet-Azmavet 42,
- 29 Mændene fra Hirjat-Jearim, Kefra og Be'erot 743;
- 30 Mændene fra Rama og Geba 621,
- 31 Mændene fra Mikmas 122,
- 32 Mændene fra Betel og Aj 123,
- 33 Mændene fra det andet Nebo 52,
- 34 det andet Elams Efterkommere 1254,
- 35 Harims Efterkommere 320,
- 36 Jerikos Efterkommere 345,
- 37 Lods, Hadids og Onos Efterkommere 721,
- 38 Sena'as Efterkommere 3930.
- 39 Præsterne var: Jedajas Efterkommere af Jesuas Hus 973,
- 40 Immers Efterkommere 1052,
- 41 Pasjhurs Efterkommere 1247,
- 42 Harims Efterkommere 1017.
- 43 Leviterne var: Jesuas og Kadmiels Efterkommere af Hodavjas Efterkommere 74.
- 44 Tempelsangerne var: Asafs Efterkommere 148.
- 45 Dørvogterne var: Sjallums, Aters, Talmons, Akkubs, Hatitas og Sjobajs Efterkommere 138.
- 46 Tempeltrællene var: Zihas, Hasufas, Tabbaots,
- 47 Keros's, Si'as, Padons,
- 48 Lebanas, Hagabas, Salmajs,
- 49 Hanans, Giddels, Gahars,
- 50 Reajas, Rezins, Nekodas,
- 51 Gazzams, Uzzas, Paseas,
- 52 Besajs, Me'uniternes, Nefusiternes,

- ⁵³ Bakbuks, Hakufas, Harhurs,
⁵⁴ Bazluts, Mehidas, Harsjas,
⁵⁵ Barkos's, Siseras, Temas,
⁵⁶ Nezas og Hatifas Efterkommere.
⁵⁷ Efterkommerne af Salomos Trælle var: Sotaj s, Soferets, Peridas,
⁵⁸ Ja'alas, Darkons, Giddels,
⁵⁹ Sjeftatjas, Hattils, Pokeret-Haz-zebajims og Amons Efterkommere.
⁶⁰ Alle Tempeltrælle og Efferkommerne af Salomos Trælle var tilsammen 392.
⁶¹ Følgende, som drog op fra Tel-Mela, Tel-Harsja, Kerub-Addon og Immer, kunde ikke opgive, hvorvidt deres Fædrenehuse og Slægt hørte til Israeliterne:
⁶² Delajas, Tobijas og Nekodas Efterkommere 642.
⁶³ Og følgende Præster: Habajas, Hakoz's og Barzillajs Efterkommere; denne sidste havde ægtet en af Gileaditen Barzillajs Døtre og var blevet opkaldt efter dem.
⁶⁴ De ledte efter deres Slægtebøger, men kunde ikke finde dem; derfor blev de som urene udelukket fra Præstestanden.
⁶⁵ Statholderen forbød dem at spise af det højhellige, indtil der fremstod en Præst med Urim og Tummim.
⁶⁶ Hele Menigheden udgjorde 42360
⁶⁷ foruden deres Trælle og Trælkvinder, som udgjorde 7337, hvor til kom 245 Sangere og Sangerinder. Deres Heste udgjorde 736, deres Mulddyr 245,
⁶⁸ deres Kameler 435 og deres Æsler 6720.
⁶⁹ En Del af Fædrenehusernes Overhoveder ydede Tilskud til Byggearbejdet.
⁷⁰ Af Fædrenehusernes Overhoveder gav nogle til Byggesummen 20.000 Drakmer Guld og 2.200 Miner Sølv.
⁷¹ Og hvad det øvrige Folk gav, løb op til 20.000 Drakmer Guld, 2.000 Miner Sølv og 67 Præstekjortler.
⁷² Derpå bosatte Præsterne, Leviterne og en Del af Folket sig i Jerusalem og dets Område, men Sangerne, Dørvogterne og hele det øvrige Israel i deres Byer.
⁷³ Da den syvende Måned indtraf - Israeliterne boede nu i deres Byer -

KAPITEL 8

Samledes hele Folket fuldtalligt på den åbne Plads foran Vandporten og bad Ezra den Skriftlærde om at hente Bogen med Mose Lov, som HERREN havde pålagt Israel.

² Så hentede Præsten Ezra Loven og fremlagde den for forsamlingen, Mænd, Kvinder og alle, der havde Forstand til at høre; det var den første Dag i den syvende Måned;

³ og vendt mod den åbne Plads foran Vandporten læste han den op fra Daggry til Middag for Mændene, Kvinderne og dem, der kunde fatte del, og alt Folket lyttede til Lovbogens Ord.

⁴ Ezra den Skriftlærde stod på en Forhøjning af Træ, som var lavet i den Anledning, og ved Siden af ham stod til højre Mattitja, Sjema, Anaja, Urija, Hilkija og Ma'aseja, til venstre Pedaja, Misjael, Malkija, Hasjum, Hasjbaddana, Zekarja og Mesjullam.

⁵ Og Ezra åbnede Bogen i hele Folkets Påsyn, thi han stod højere end Folket, og da han åbnede den, rejste hele Folket sig op.

⁶ Derpå lovpriste Ezra HERREN, den store Gud, og hele Folket svarede med oprakte

Hænder: Amen, Amen! Og de bøjede sig og kastede sig med Ansigtet til Jorden for HERREN.

⁷ Og Leviterne Jesua, Bani, Sjerebja, Jamin, Akkub, Sjabbetaj, Hodija, Ma'aseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan og Pelaja udlagde Loven for Folket, medens Folket blev på sin Plads,

⁸ og de oplæste Stykke for Stykke af Bogen med Guds Lov og udlagde det, så man kunde fatte det.

⁹ Derpå sagde Nehemias, det er Statholderen, og Præsten Ezra den Skriftlærde og Leviterne, der underviste Folket, til alt Folket: Denne Dag er helliget HERREN eders Gud! Sørg ikke og græd ikke! Thi hele Folket græd, da de hørte Lovens Ord.

¹⁰ Og han sagde til dem: Gå hen og spis fede Spiser og drik søde brikke og send noget til dem, der intet har, thi denne Dag er helliget vor Herre; vær ikke nedslåede, thi HERRENS Glæde er eders Styrke!

¹¹ Og Leviterne tyssede på alt Folket og sagde: Vær stille, thi denne Dag er hellig, vær ikke nedslåede!

¹² Da gik alt Folket hen og spiste og drak og sendte Gaver, og de fejrede en stor Glædesfest; thi de fattede Ordene, man havde kundgjort dem.

¹³ Næste Dag samledes Overhovederne for alt Folkets Fædrenehuse og Præsterne og Leviterne hos Ezra den Skriftlærde for at mærke sig Lovens Ord,

¹⁴ og i Loven som HERREN havde påbudt ved Moses, fandt de skrevet, at Israeliterne på Højtiden i den syvende Måned skulde bo i Løvhytter,

¹⁵ og at man i alle deres Byer og i Jerusalem skulde udråbe og kundgøre følgende Budskab: Gå ud i Bjergene og hent Grene af ædle og vilde Oliventræer, Myrter, Palmer og andre Løvtræer for at bygge Løvhytter som foreskrevet!

¹⁶ Så gik Folket ud og hentede det og byggede sig Løvhytter på deres Tage og i deres Forgårde og i Guds Hus's Forgårde og på de åbne Pladser ved Vandporten og Efraimsporfen.

¹⁷ Og hele Forsamlingen, der var vendt tilbage fra Fangenskabet, byggede Løvhytter og boede i dem. Thi fra Josuas, Nuns Søns, Dage og lige til den Dag havde Israeliterne ikke gjort det, og der herskede såre stor Glæde.

¹⁸ Og han læste op af Bogen med Guds Lov Dag for Dag fra den første til den sidste; og de fejrede Højtiden i syv Dage, og på den ottende holdtes der festlig Samling på foreskreven Måde.

KAPITEL 9

Men på den fire og tyvende Dag i samme Måned samledes Israeliterne under Faste og i Sørgedragt med Jord på Hovedet;

² og de, der var af Israels Slægt, skilte sig ud fra alle fremmede og trådte frem og bekendte deres Synder og deres Fædres Misgerninger.

³ Så rejste de sig på deres Plads, og der blev læst op af Bogen med HERREN deres Guds Lov i en Fjerdedel af Dagen, og i en anden Fjerdedel bekendte de deres Synder og tilbad HERREN deres Gud.

⁴ Og Jesua, Bani, Kadmiel, Sjebanja, Bunni, Sjerebja, Bani og Kenani trådte op på Leviternes Forhøjning og råbte med høj Røst til HERREN deres Gud;

⁵ og Leviterne Jesua, Kadmiel, Bani, Hasjabneja, Sjerebja, Hodija, Sjebanja og Petaja sagde: "Stå op og lov HERREN eders Gud fra Evighed til Evighed!" Da lovede de hans

herlige Navn, som er ophøjet over al Lov og Pris.

⁶ Derpå sagde Ezra: "Du, HERRE, er den eneste; du har skabt Himmelen, Himlenes Himle med al deres Hær, Jorden med alt, hvad der er på den, Havene med alt, hvad der er i dem; du giver dem alle Liv, og Himmelens Hær tilbeder dig.

⁷ Du er Gud HERREN, der udvalgte Abram og førte ham bort fra Ur-Kasdim og gav ham Navnet Abraham;

⁸ og du fandt hans Hjerter fast i Troen for dit Åsyn og sluttede Pagt med ham om at give hans Afkom Kana'anæernes, Hetiternes, Amoriternes, Perizziternes, Jebusiternes og Girgasjiternes Land; og du holdt dit Ord; thi du er retfærdig.

⁹ Og da du så vore Fædres Nød i Ægypten og hørte deres Råb ved det røde Hav,

¹⁰ udførte du Tegn og Undere på Farao og alle hans Tjenere og alt Folket i hans Land, fordi du vidste, at de havde handlet overmodigt med dem. Og således skabte du dig et Navn, som du har den Dag i Dag.

¹¹ Du kløvede Havet for deres Øjne, så de vandrede midt igennem Havet på tør Bund, og dem, der forfulgte dem, styrtede du i Dybet som Sten i vældige Vande.

¹² I en Skystøtte førte du dem om Dagen og i en Ildstøtte om Natten, så den lyste for dem på Vejen, de skulde vandre.

¹³ Du steg ned på Sinaj Bjerg, du taledes med dem fra Himmelen og gav dem retfærdige Lovbud og tilforladelige Love, gode Anordninger og Bud.

¹⁴ Du kundgjorde dem din hellige Sabbat og pålagde dem Bud, Anordninger og Love ved din Tjener Moses.

¹⁵ Du gav dem Brød fra Himmelen til at stille deres Sult og lod Vand springe ud af Klippen til at slukke deres Tørst. Og du bød dem drage hen og tage det Land i Besiddelse, som du med løftet Hånd havde lovet dem.

¹⁶ Men vore Fædre blev overmodige og halsstarrige og hørte ikke på dine Bud;

¹⁷ de vægrede sig ved at lyde og ihukom ikke dine Undergerninger, som du havde gjort iblandt dem; de blev halsstarrige og satte sig i Hovedet at vende tilbage til Trældommen i Ægypten. Men du er Forladelsens Gud, nådig og barmhjertig, langmodig og rig på Miskundhed, og du svigtede dem ikke.

¹⁸ Selv da de lavede sig et støbt Billede af en Kalv og sagde: Der er din Gud, som førte dig ud af Ægypten! og gjorde sig skyldige i svare Gudsbespottelser,

¹⁹ svigtede du dem i din store Barmhjertighed ikke i Ørkenen; Skystøtten veg ikke fra dem om Dagen, men ledede dem på Vejen, ej heller Ildstøtten om Natten, men lyste for dem på Vejen, de skulde vandre.

²⁰ Du gav dem din gode Ånd for at give dem Indsigt og forholdt ikke deres Mund din Manna, og du gav dem Vand til at slukke deres Tørst.

²¹ I fyrretyve År sørgede du for dem i Ørkenen, så de ingen Nød led; deres Klæder sledes ikke op, og deres Fødder hovnede ikke.

²² Du gav dem Riger og Folkeslag; som du uddelte Stykke for Stykke. De tog Kong Sihon af Hesjons Land og Kong Og af Basans Land i Besiddelse.

²³ Du gjorde deres Børn talrige som Himmelens Stjerner og førte dem ind i det Land, du havde lovet deres Fædre, at de skulde komme ind i og tage i Besiddelse;

²⁴ og Børnene kom og tog Landet i Besiddelse, og du underlagde dem Landets indbyggere, Kana'anæerne, og gav dem i deres Hånd, både deres Konger og Folkene i Landet, så de kunde handle med dem, som de fandt for godt.

²⁵ De indtog befæstede Byer og frugtbart Land, og Huse, fulde af alle Slags Goder, tog de i Besiddelse og udhugne Cisterner, Vingårde, Oliventræer og Frugttræer i Mængde; og de

spiste sig mætte og blev fede og gjorde sig til gode med dine store Rigdomme.

²⁶ Men de var genstridige og satte sig op imod dig; de kastede din Lov bag deres Ryg, dræbte dine Profeter, som talte dem alvorligt til for at lede dem tilbage til dig, og gjorde sig skyldige i svare Gudsbespottelser.

²⁷ Da gav du dem i deres Fjenders Hånd, og de bragte Trængsel over dem. Men når de da i deres Trængsel råbte til dig, hørte du dem i Himmelen og sendte dem i din store Barmhjertighed Befriere, som friede dem af deres Fjenders Hånd.

²⁸ Men når de fik Ro, handlede de atter ilde for dit Åsyn. Da overlod du dem i deres Fjenders Hånd, og de undertvang dem. Men når de atter råbte til dig, hørte du dem i Himmelen og udfriede dem i din Barmhjertighed Gang på Gang.

²⁹ Du taledes dem alvorligt til for at lede dem tilbage til din Lov, men de var overmodige og vilde ikke høre på dine Bud, og de syndede mod dine Lovbud, som dog holder det Menneske i Live, der gør efter dem; de vendte i Genstridighed Ryggen til og var halsstarrige og vilde ikke lyde.

³⁰ I mange År var du langmodig imod dem og taledes dem alvorligt til ved din Ånd gennem dine Profeter; men da de ikke vilde høre, gav du dem til Pris for Hedningefolkene.

³¹ Dog har du i din store Barmhjertighed ikke helt tilintetgjort dem eller forladt dem, thi du er en nådig og barmhjertig Gud!

³² Og nu, vor Gud, du store, vældige, frygtelige Gud, som holder fast ved Pagten og Miskundheden! Lad ikke alle de Lidelser, der har ramt os, vore Konger, Øverster, Præster, Profeter, vore Fædre og hele dit Folk fra Assyrrerkongernes Dage indtil i Dag, synes ringe for dine Øjne!

³³ I alt, hvad der er kommet over os, står du retfærdig, thi du har vist dig trofast, men vi var ugudelige.

³⁴ Vore Konger, Øverster og Præster og vore Fædre handlede ikke efter din Lov og lyttede ikke til dine Bud og de Vidnesbyrd, du lod dem blive til Del.

³⁵ Da de var i Besiddelse af deres Rige og de store Rigdomme, du gav dem, og af det vidtstrakte, frugtbare Land, du oplod for dem, tjente de dig ikke, og de omvendte sig ikke fra deres onde Gerninger.

³⁶ Se, derfor er vi nu Trælle; i det Land, du gav vore Fædre, for at de skulde nyde dets Frugter og Rigdom, er vi Trælle;

³⁷ dets rige Afgrøde tilfalder de Konger, du for vore Synders Skyld har øvet Magten over os, og de gør, hvad de lyster, med vore Kroppe og vort Kvæg. Vi er i stor Nød!"

³⁸ I Henhold til alt dette indgår vi med Navns Underskrift en urokkelig Pagt, og den beseglede Skrivelse er underskrevet af vore Øverster, Leviter og Præster.

KAPITEL 10

Den beseglede Skrivelse er underskrevet af: Statholderen Nehemias, Hakaljas Søn, og Zidkija,

² Seraja, Azarja, Jirmeja,

³ Pasjhur, Amarja, Malkija,

⁴ Hattusj, Sjebanja, Malluk,

⁵ Harim, Meremot, Obadja,

⁶ Daniel, Ginneton, Baruk,

⁷ Mesjullam, Abija, Mijjamin,

- ⁸ Ma'azja, Bilgaj og Sjemaja det var Præsterne.
- ⁹ Leviterne Jesua, Azanjas Søn, Binnuj af Henadads Sønner, Kadmiel
- ¹⁰ og deres Brødre Sjebanja, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,
- ¹¹ Mika, Rehob, Hasjabja,
- ¹² Zakkur, Sjerebja, Sjebanja,
- ¹³ Hodija, Bani og Beninu.
- ¹⁴ Folkets Overhoveder Par'osj, Pahat-Moab, Elam, Zattu, Bani,
- ¹⁵ Bunni Azgad, Bebaj,
- ¹⁶ Adonija, Bigvaj, Adin,
- ¹⁷ Ater, Hizkija, Azzur,
- ¹⁸ Hodija, Hasjum, Bezaj,
- ¹⁹ Harif, Anatot, Nebaj,
- ²⁰ Magpiasj, Mesjullam, Hezir,
- ²¹ Mesjezab'el, Zadok Jaddua,
- ²² Pelatja, Hanan, Anaja,
- ²³ Hosea, Hananja, Hassjub,
- ²⁴ Hallohesj, Pilha, Sjobek,
- ²⁵ Rehum, Hasjabna, Ma'aseja,
- ²⁶ Ahija, Hanan, Anan,
- ²⁷ Malluk, Harim og Ba'ana.
- ²⁸ Og det øvrige Folk, Præsterne, Leviterne, Dørvogterne, Sangerne, Tempeltrællene og alle de, der har skilt sig ud fra Hedningerne for at holde sig til Guds Lov, med deres Hustruer, Sønner og Døtre, for så vidt de har Forstand til at fatte det,
- ²⁹ slutter sig til deres højere stående Brødre og underkaster sig Forbandelsen og Eden om at ville følge Guds Lov, der er givet os ved Guds Tjener Moses, og overholde og udføre alle HERRENS, vor Herres, Bud, Bestemmelser og Anordninger:
- ³⁰ Vi vil ikke give Hedningerne i Landet vore Døtre eller tage deres Døtre til Hustruer for vore Sønner;
- ³¹ vi vil ikke på Sabbaten eller nogen Helligdag købe noget af Hedningerne i Landet, når de på Sabbaten kommer med deres Varer og al Slags Korn og falbyder det; vi vil hvert syvende År lade Landet ligge hen og give Afkald på enhver Fordring;
- ³² vi vil påtage os en årlig Skat på en Tredjedel Sekel til Tjenesten i vor Guds Hus,
- ³³ til Skuebrødene, det daglige Afgrødeoffer, det daglige Brændoffer, Ofrene på Sabbaterne, Nymånedagene og Højtiderne, Helligofrene og Syndofrene til Soning for Israel og til alt Arbejde ved vor Guds Hus.
- ³⁴ Hvad Brænde der ydes, har vi, Præsterne, Leviterne og Folket, kastet Lod om at bringe til vor Guds Hus, Fædrenehus for Fædrenehus, til fastsat Tid År efter År for at skaffe Ild på HERREN vor Guds Alter, som det er foreskrevet i Loven.
- ³⁵ Vi vil År for År bringe Førstegrøden af vor Jord og af alle Frugtræer til HERRENS Hus,
- ³⁶ og vi vil bringe det førstefødte af vore Sønner og vort Kvæg, som det er foreskrevet i Loven, og det førstefødte af vort Hornkvæg og Småkvæg til vor Guds Hus til Præsterne, som gør Tjeneste i vor Guds Hus;
- ³⁷ og Førstegrøden af vort Grovmel og af Frugten af alle Slags Træer, af Most og Olie vil vi bringe til Kamrene i vor Guds Hus til Præsterne og Tienden af vore Marker til Leviterne. Leviterne samler selv Tienden ind i alle de Byer, hvor vi har vort Agerbrug;

³⁸ og Præsten, Arons Søn, er til Stede hos Leviterne, når de indsamler Tienden; og Leviterne bringer Tiende af Tienden til vor Guds Hus, til Forrådshusets Kamre.

³⁹ Thi Israeliterne og Levis Efterkommere bringer Offerydelsen af Kornet, Mosten og Olien til Kamrene, hvor Helligdommens Kar og de tjenstgørende Præster, Dørvogterne og Sangerne er. Vi vil således ikke svigte vor Guds Hus.

KAPITEL 11

Og Folkets Øverster bosatte sig i Jerusalem, medens det øvrige Folk kastede Lod således, at hver tiende Mand skulde bosætte sig i Jerusalem, den hellige By, medens de ni Tiendedele skulde bo i Byerne.

² Og Folket velsignede alle de Mænd, som frivilligt bosatte sig i Jerusalem.

³ Følgende er de Overhoveder i vor Landsdel, som boede i Jerusalem og i Judas Byer; de boede hver på sin Ejendom i deres Byer, Israel, Præsterne, Leviterne, Tempeltrællene og Efterkommerne af Salomos Trælle.

⁴ I Jerusalem boede af Judæere og Benjaminiter: Af Judæerne: Ataja, en Søn af Uzzija, en Søn af Zekarja, en Søn af Amarja, en Søn af Sjefatja, en Søn af Mahalal'el af Perez's Efterkommere,

⁵ og Ma'aseja, en Søn af Baruk, en Søn af Kol-Hoze, en Søn af Hazaja, en Søn af Adaja, en Søn af Jojarib, en Søn af Sjelaniten Zekarja.

⁶ Alle Perez's Efterkommere, der boede i Jerusalem, udgjorde 468 dygtige Mænd.

⁷ Følgende Benjaminiter: Sallu, en Søn af Mesjullam, en Søn af Joed, en Søn af Pedaja, en Søn af Kolaja, en Søn af Ma'aseja, en Søn af Itiel, en Søn af Jesja'ja,

⁸ og hans Brødre, dygtige Krigere. 928.

⁹ Joel, Zikris Søn, var deres Befalingsmand, og Juda, Hassenuas Søn, var den næstøverste Befalingsmand i Byen.

¹⁰ Af Præsterne: Jedaja, Jojarib Jakin,

¹¹ Seraja, en Søn af Hilkija, en Søn af Mesjullam, en Søn af Zadok, en Søn af Merajot, en Søn af Ahitub, Øversten over Guds Hus,

¹² og deres Brødre, der udførte Tjenesten i Templet, 822; og Adaja, en Søn af Jeroham, en Søn af Pelalja, en Søn af Amzi, en Søn af Zekarja, en Søn af Pasjhur, en Søn af Malkija,

¹³ og hans Brødre, Overhovederne for Fædrenehuse, 242; og Amasjsaj, en Søn af Azar'el, en Søn af Azaj, en Søn af Mesjillemot, en Søn af Immer,

¹⁴ og hans Brødre, dygtige Mænd 128. Deres Befalingsmand var Zabdiel, Gedolims Søn.

¹⁵ Af Leviterne: Sjemaja, en Søn af Hassjub, en Søn af Azrikam, en Søn af Hasjabja, en Søn af Bunni,

¹⁶ og Sjabbetaj og Iozabad, som forestod de ydre Arbejder ved Guds Hus og hørte til Leviternes Overhoveder,

¹⁷ og Mattanja, en Søn af Mika, en Søn af Zabdi, en Søn af Asaf, Lederen af Lovsangen, der ved Bønnen istemte Ordene lov HERREN! og Bakbukja, den næstøverste af hans Brødre, og Abda, en Søn af Sjammua, en Søn af Galal, en Søn af Jedutun.

¹⁸ Alle Leviterne i den hellige By udgjorde 284.

¹⁹ Af Dørvogterne: Akkub, Talmon og deres Brødre, der holdt Vagt ved Portene, 172.

²⁰ Resten af Israeliterne, Præsterne og Leviterne boede i alle de andre Byer i Juda, hver på sin Ejendom.

- ²¹ Tempeltrællene boede på Ofel; Ziha og Gisjpa var sat over Tempeltrællene.
- ²² Leviternes foresatte i Jerusalem ved Tjenesten i Guds Hus var Uzzi, en Søn af Bani, en Søn af Hasjabja, en Søn af Mattanja, en Søn af Mika af Asafs Efterkommere, det er Sangerne.
- ²³ Der var nemlig udstedt en kongelig Befaling om dem, og der var tilsikret Sangerne dagligt Underhold.
- ²⁴ Petaja, Mesjezab'els Søn, af Judas Søn Zeras Efterkommere, forhandlede med Kongen i alle Folkets Sager.
- ²⁵ Hvad de åbne Byer med deres Marker angår, boede der Judæere i Kirjat-Arba med Småbyer, Dibon med Småbyer, Jekabze'el med Småbyer,
- ²⁶ Jesua, Molada, Bet-Pelet,
- ²⁷ Hazar-Sjua, Be'ersjeba med Småbyer,
- ²⁸ Ziklag, Mekona med Småbyer,
- ²⁹ En-Rimmon, Zor'a, Jarmut,
- ³⁰ Zanoa, Adullam med Landsbyer, Lakisj med Marker og Azeka med Småbyer. De bosatte sig fra Be'ersjeba til Hinnoms Dal.
- ³¹ Benjaminiterne boede i Geba, Mikmas, Ajja, Betel med Småbyer,
- ³² Anatot, Nob, Ananja,
- ³³ Hazor, Rama, Gittajim,
- ³⁴ Hadid, Zebo'im, Neballat,
- ³⁵ Lod, Ono og Håndværkerdalen.
- ³⁶ Af Leviterne boede nogle Afdelinger i Juda og Benjamin.

KAPITEL 12

- F**ølgende er Præsterne og Leviter, der drog op med Zerubbabel, Sjealtiels Søn, og Jesua: Seraja, Jirmeja, Ezra,
- ² Amarja, Malluk, Hattusj.
- ³ Sjekanja, Harim, Meremot,
- ⁴ Iddo, Ginnetoj, Abija,
- ⁵ Mijjamin, Ma'adja, Bilga,
- ⁶ Sjemaja, Jojarib, Jedaja,
- ⁷ Sallu, Amok, Hilkiya og Jedaja. Det var Overhovederne for Præsterne og deres Brødre på Jesuas Tid.
- ⁸ Leviterne: Jesua, Binnuj, Kadmiel, Sjerebja, Juda, Mattanja, der sammen med sine Brødre forestod Lovsangen,
- ⁹ medens Bakkukja og Unni sammen med deres Brødre stod over for dem efter deres Afdelinger.
- ¹⁰ Jesua avlede Jojakim, Jojakim avlede Eljasjib, Eljasjib avlede Jojada,
- ¹¹ Jojada avlede Johanan, og Johanan avlede Jaddua.
- ¹² På Jojakims Tid var Overhovederne for Præsternes Fædrenehuse følgende: Meraja for Seraja, Hananja for Jirmeja,
- ¹³ Mesjullam for Ezra, Johanan for Amarja,
- ¹⁴ Jonatan for Malluk, Josef for Sjebanja,

- ¹⁵ Adna for Harim, Helkajtor Merajot,
- ¹⁶ Zekarja for Iddo, Mlesjullam for Ginneton,
- ¹⁷ Zikri for Abija,..... for Minjamin, Piltaj for Ma'adja,
- ¹⁸ Sjamua for Bilga, Jonatan for Sjemaja,
- ¹⁹ Mattenaj for Jojarib, Uzzi for Jedaja,
- ²⁰ Kallaj for Sallu, Eber for Amok,
- ²¹ Hasjabja for Hilkija og Netan'el for Jedaja.
- ²² Leviterne: I Eljasjibs, Jojadas, Johanans og Jadduas Dage optegnedes Overhovederne for Fædrenehuse og Præsterne indtil Perseren Darius's Regering.
- ²³ Af Levis Efterkommere optegnedes Overhovederne for Fædrenehuse i Krønikebogen ned til Johanans, Eljasjibs Søns, Dage.
- ²⁴ Og Leviternes Overhoveder var: Hasjabja, Sjerebja, Jesua, Binnuj, Kadmiel og deres Brødre, der stod over for dem for at synge Lovsangen og Takkesangen efter den Guds Mand Davids Bud, den ene Afdeling efter den anden;
- ²⁵ og Mattanja, Bakbukja og Obadja, Mesjullam, Talmon og Akkub var Dørvogtere og holdt Vagt ved Portenes Forrådsamre.
- ²⁶ Disse var Overhoveder på Jojakims Tid, en Søn af Jesua, en Søn af Jozadak, og på Statholderen Nehemias's og Præsten Ezra den Skriftlærdes Tid.
- ²⁷ Da Jerusalems Mur skulde indvies opsøgte man Leviterne alle Vegne, hvor de boede, og bragte dem til Jerusalem, for at de skulde fejre Indvielsen med Fryd og Takkesang, med Sang, Cymbler, Harper og Citre.
- ²⁸ Da samledes Sangerne fra Egnen om Jerusalem og fra Netofatiferne Landsbyer,
- ²⁹ fra Bet-Gilgal, fra Gebas og Azmavets Marker; thi Sangerne havde bygget sig Landsbyer rundt om Jerusalem.
- ³⁰ Da Præsterne og Leviterne havde rensat sig, rensede de Folket, Portene og Muren.
- ³¹ Så lod jeg Judas Øverster stige op på Muren og opstillede to store Lovprisningstog. Det ene drog til højre oven på Muren ad Møgporten til,
- ³² og med det fulgte Hosjaja og den ene Halvdel af Judas Øverster;
- ³³ dernæst nogle af Præsterne med Trompeter, Azarja, Ezra, Mesjullam,
- ³⁴ Juda, Benjamin, Sjemaja og Jirmeja;
- ³⁵ endvidere Zekarja, en Søn af Jonatan, en Søn af Sjemaja, en Søn af Mattanja, en Søn af Mika, en Søn af Zakkur, en Søn af Asaf,
- ³⁶ og hans Brødre Sjemaja, Azar'el, Milalaj, Gilalaj, Ma'aj, Netan'el, Juda, Hanani med den Guds Mand Davids Musikinstrumenter, med Ezra den Skriftlærde i Spidsen;
- ³⁷ og de gik over Kildeporten; derpå gik de lige ud op ad Trinene til Davidsbyen, ad Opgangen på Muren oven for Davids Palads hen til Vandporten mod Øst.
- ³⁸ Det andet Lovprisningstog, hvor jeg og den anden Halvdel af Folkets Øverster var med, drog til venstre oven på Muren, over Oventårnet til den brede Mur
- ³⁹ og videre over Efraimsporten, den gamle Port, Fiskeporten, Hanan'eltårnet og Meatårnet til Fåreporten og stillede sig op i Fængselsporten.
- ⁴⁰ Derpå stillede de to Lovprisningstog sig op i Guds Hus, jeg sammen med Halvdelen af Øversterne
- ⁴¹ og Præsterne Eljakim, Ma'aseja, Minjamin, Mika, Eljoenaj, Zekarja, Hananja med Trompeter,
- ⁴² endvidere Ma'aseja, Sjemaja, El'azar, Uzzi, Johanan, Malkija, Elam og Ezer. Og

Sangerne stemte i, ledede af Jizraja.

⁴³ På den Dag ofrede de store Slagtofre og var glade, thi Gud havde bragt dem stor Glæde; også Kvinderne og Børnene var glade; og Glæden i Jerusalem hørtes langt bort.

⁴⁴ På den Dag indsattes der Mænd til at have Tilsyn med de Kamre, der brugtes til Forrådene, Offerydelserne, Førstegrøden og Tienden, for i dem at opsamle de i Loven foreskrevne Afgifter til Præsterne og Leviterne fra de forskellige Bymarker, thi Juda glædede sig over Præsterne og Leviterne, der gjorde tjeneste;

⁴⁵ og disse tog Vare på, hvad der var at varetage for deres Gud og ved Renselsen, ligesom også Sangerne og Dørvogterne gjorde deres Gerning efter Davids og hans Søn Salomos Bud.

⁴⁶ Thi allerede på Davids Tid var Asaf Leder for Sangerne og for Lov- og Takkesangene til Gud.

⁴⁷ Hele Israel gav på Zerubbabels og Nehemias's Tid Afgifter til Sangerne og Dørvogterne, efter som det krævedes Dag for Dag; og de gav Leviterne Helliggaver, og Leviterne gav Arons Sønner Helliggaver.

KAPITEL 13

På den Tid blev der læst op af Moses's Bog for Folket, og man fandt skrevet deri, at ingen Ammonit eller Moabit nogen Sinde måtte få Adgang til Guds Menighed,

² fordi de ikke kom Israeliterne i Møde med Brød og Vand, og fordi han havde lejet Bileam til at forbande dem, men vor Gud vendte Forbandelsen til Velsignelse.

³ Da de nu hørte Loven, udskilte de alle fremmede af Israel.

⁴ Nogen Tid i Forvejen havde Præsten Eljasjib, hvem Opsynet med Kamrene i vor Guds Hus var overdraget, og som var i Slægt med Tobija,

⁵ ladet indrette et stort Kammer til Tobija der, hvor man før henlagde Afgrødeofferet, Røgelsen, Karrene, Tienden af Kornet, Mosten og Olien, de i Loven foreskrevne Afgifter til Leviterne, Sangerne og Dørvogterne såvel som Offerydelsen til Præsterne.

⁶ Da alt dette fandt Sted, var jeg ikke i Jerusalem, thi i Kong Artaxerxes af Babels to og tredivte Regeringsår var jeg rejst til Kongen. Men nogen Tid efter bad jeg Kongen om Tilladelse til at rejse,

⁷ og da jeg kom til Jerusalem og opdagede det onde, Eljasjib havde øvet for Tobijas Skyld ved at indrette ham et Kammer i Guds Hus's Forgårde,

⁸ harmede det mig højligen; og jeg kastede alt Tobijas Bohave ud af Kammeret

⁹ og bød, at man skulde rense Kammeret, hvorefter jeg atter bragte Guds Hus's Kar, Afgrødeofferet og Røgelsen derind.

¹⁰ Da fik jeg at vide, at Afgifterne til Leviterne ikke svaredes dem, og derfor var de Leviter og Sangere, der skulde gøre Tjeneste, flyttet ud hver til sin Landejendom;

¹¹ så gik jeg i Rette med Forstanderne og spurgte dem: Hvorfor er Guds Hus blevet vanrøgtet?" Og jeg fik atter Leviterne samlet og satte dem på deres Pladser.

¹² Så bragte hele Juda Tienden af Kornet, Mosten og Olien til Forrådskamrene;

¹³ og jeg overdrog Tilsynet med Forrådskamrene til Præsten Sjelemja, Skriveren Zadok og Pedaja af Leviterne og gav dem til Medhjælper Hanan, en Søn af Zakkur, en Søn af Mattanja, da de regnedes for pålidelige; og dem pålåd det så at uddele Tienden til deres Brødre.

¹⁴ Kom mig det i Hu, min Gud, og udslet ikke de Kærlighedsgerninger, jeg har gjort mod

min Guds Hus til Gavn for Tjenesten der!

15 I de Dage så jeg i Juda nogle træde Persekarrene på Sabbaten, og andre så jeg bringe Horn i Hus eller læsse det på deres Æsler, ligeledes Vin, Druer, Figener og alle Slags Varer, og bringe det til Jerusalem på Sabbaten. Dem formanede jeg da, når de solgte Levnedsmidler.

16 Også havde Folk fra Tyrus bosat sig der, og de kom med Fisk og alskens Varer og solgte dem på Sabbaten til Jøderne i Jerusalem.

17 Jeg gik derfor i Rette med de store i Juda og sagde til dem: Hvor kan I handle så ilde og vanhellige Sabbatsdagen?

18 Har ikke vor Gud bragt al denne Ulykke over os og over denne By, fordi eders Fædre handlede således? Og I bringer endnu mere Vrede over Israel ved at vanhellige Sabbaten!

19 Og så snart Mørket faldt på i Jerusalems Porte ved Sabbatens Frembrud, bød jeg, at Portene skulde lukkes, og at de ikke måtte åbnes, før Sabbaten var omme; og jeg satte nogle af mine Folk ved Portene for at vogte på, at der ikke førtes Varer ind på Sabbaten.

20 Da nu de handlende og de, der solgte alle Slags Varer, et Par Gange var blevet uden for Jerusalem Natten over,

21 advarede jeg dem og sagde: "Hvorfor bliver I Natten over uden for Muren? Hvis I gør det en anden Gang, lægger jeg Hånd på eder!" Og siden kom de ikke mere på Sabbaten.

22 Fremdeles bød jeg Leviterne, at de skulde rense sig og komme og holde Vagt ved Portene, for at Sabbatsdagen kunde holdes hellig. Kom mig også det i Hu, min Gud, og forbarm dig over mig efter din store Miskundhed!

23 På samme Tid lagde jeg også Mærke til, at hos de Jøder, der havde ægtet asdoditiske, ammonitiske eller moabitiske Kvinder,

24 talte Halvdelen af børnene Asdoditisk eller et af de andre Folks Sprog, men kunde ikke tale Jødisk.

25 Da gik jeg i Rette med dem og forbandede dem, ja, jeg slog nogle af dem og rykkede dem i Håret og besvor dem ved Gud: Giv dog ikke deres Sønner eders Døtre til Ægte og tag ikke deres Døtre til Hustruer for eders Sønner eller eder selv!

26 Syndede ikke Kong Salomo af Israel for slige Kvinders Skyld? Mage til Konge fandtes dog ikke blandt de mange Folk, og han var så elsket af sin Gud, at Gud gjorde ham til Konge over hele Israel; og dog fik de fremmede Kvinder endog ham til at synde!

27 Skal vi da virkelig høre om eder, at I begår al denne svare Misgerning og forbryder eder mod vor Gud ved at ægte fremmede Kvinder?

28 En af Ypperstepræsten Eljasjibs Søn Jojadas Sønner, der var Horoniten Sanballats Svigersøn, jog jeg bort fra min Nærhed.

29 Tilregn dem, min Gud, at de besmittede Præstedømmet og Præsternes og Leviternes Pagt!

30 Således rensede jeg dem for alt fremmed, og jeg ordnede Tjenesten for Præsterne og Leviterne efter det Arbejde, hver især havde.

31 og Ydelsen af Brænde til fastsatte Tider og af Førstegrøderne. Kom mig i Hu, min Gud, og regn mig det til gode!